

अभिद्रुक् nom. act., dat. °द्रुक् als infin. RV. 2, 27, 16.
 अभिद्राक्, मित्राणां चानभिद्राक्: Spr. 1338.
 अभिधर्मज्ञानप्रस्थान (अ० - ज्ञान + प्र०) n. Titel einer buddhistischen Schrift HIOUEN-TSANG 1, 201.
 अभिधर्मसमुच्चय (अ० + स०) m. desgl. WASSILJEV 279. 289. 293.
 अभिधा 2) SĀH. D. 232. 267. RĀGA-TAR. 3, 380. प्रवर्माभिध adj. 22.
 अभिधातव्य, प्रियमेवाभिधातव्यं नित्यं सत्सु द्विपत्सु च Spr. 1918.
 अभिधान 1) füge noch *das Ausdrücken, Ausdruck* hinzu. बन्धमुद्गाभिधानाय पश्चाद्वाहू तदाज्ञाय । तुह्यका दधते व्यक्तम् RĀGA-TAR. 4, 179. — 3) *Zusammenlegung, Verknüpfung* Schol. zu VS. PRĀT. 4, 141. अभिधानत् (loc.) इवाभित इतौ पश्चाद्भुपनिदधाति *enger zusammen* (= अतिसं-वन्धेन Schol.) ÇĀNKH. Br. 13, 5. — Vgl. अभिधानिक.
 अभिधानकोष (अ० + कोष) m. Wortschatz, Wörterbuch Verz. d. Oxf. H. 207, a, N. 3. 217, a, 17.
 अभिधानचूडामणि (अ० + चू०) m. Titel eines medicinischen Wörterbuchs Verz. d. Oxf. H. 323, a, No. 763.
 अभिधानतल्ल (अ० + तल्ल) n. Titel eines Wörterbuchs Verz. d. Oxf. H. 189, b, No. 434.
 अभिधानमाला auch Titel eines best. Wörterbuchs Verz. d. Oxf. H. 163, b, 4 v. u.
 अभिधायक, सत्त्वाभिधायकं नाम RV. PRĀT. 12, 8.
 अभिधायिन् 1) Bhāg. P. 10, 47, 67. — 2) पृष्टाभि० *auf eine Frage Bescheid zu geben wissend* VARĀH. BRH. S. 2, Abs. 3 (S. 3, Z. 2 v. u.).
 अभिधित्सा (vom desid. von 1. धा० mit अभि) f. *die Absicht Etwas kund zu thun*, — zu erklären AGNI-P. beim Schol. zu KĀVĀD. 2, 120. KĀVĀPR. 137, 18.
 अभिधेय 1) füge *was bezeichnet, ausgedrückt, benannt wird* und SĀH. D. 234. 120, 2 hinzu.
 अभिधेयत्व (von अभिधेय) n. *Benennbarkeit* TARKAS. 38.
 अभिध्या Spr. 3379 (= चित्ता Schol.). *Begehren, Verlangen: अनभिध्या पत्स्वेषु* 3449.
 अभिध्यान auch so v. a. *Begehren, Verlangen*. Bhāg. P. 11, 14, 28.
 अभिध्यागिन् adj. *seine Gedanken richtend auf: सत्प्राभि०* MĀRK. P. 47, 25.
 अभिधेय्ये adj. *auf den oder worauf man seine Gedanken richten soll oder kann* Buāg. P. 12, 3, 50. अनभि० MBh. 1, 1395.
 अभिनन्द 3) eher N. pr. des Autors. N. pr. eines Dichters UśĀVAL. zu UśĀDIS. 1, 2. 48. 2, 103. 4, 117. Verz. d. Oxf. H. 123, b, 14. 182, b, 30. Verfassers des Jogavāsishthasāra HALL 121.
 अभिनन्दन m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 123, b, 15. — Vgl. अभिनन्द.
 अभिनन्दिन् füge am Anfange *seine Freude an Etwas habend* hinzu. क्रमेण सर्वे विविश्रुस्ततः सदा मर्कषभा गोष्ठमिवाभिनन्दिन्: MBh. 1, 7338. द्विषद्विस्त्वं संप्रयोगाभिनन्दी 2, 2124.
 अभिनय vgl. SĀH. D. 274. दत्तिषो नैव हस्तेन पुंसामभिनयो भवेत् । वामेन प्रायशः स्त्रीणामिति रीतिः पुरातनी Verz. d. Oxf. H. 86, b, 22. fgg.
 अभिनव 1) adj. (f. स्त्री): कथा KATHĀS. 63, 5. संधान RĀGA-TAR. 3, 1. मद् Spr. 82. — 2) m. N. pr. zweier Männer RĀGA-TAR. 7, 93. 159.
 अभिनवकालिदास m. *der moderne Kālidāsa*, = माधवाचार्य HALL 222.

अभिनवगुप्त m. N. pr. eines Autors HALL 163. 196. 199. Verz. d. Oxf. H. 108, a, 19. 113, b, 12. 123, b, 15. 199, b, No. 471. 212, a, No. 500. 238, a, No. 573. b, 33. 246, b, No. 622. 233, b, N. 5. 238, b, 31 und N. 8. WILSON, Sel. Works 1, 29. SĀH. D. 141, 2.
 अभिनवतामरस n. ein best. *Metrum*, = तामरस Ind. St. 3, 383.
 अभिनवनृसिंहभारती und अभिनवसाञ्चिदानन्दभारती N. pr. zweier Lehrer WILSON, Sel. Works 1, 201.
 अभिनासिकाविवरम् (अ० + ना० - विवर) adv. *zu den Nasenlöchern hin* Çiç. 9, 52.
 अभिनिधनं काण्वम् N. verschiedener Sāman Ind. St. 3, 203, a.
 अभिनिधान 2) lies *Annäherung* (der Laute in der Aussprache. im Unterschied von *unmittelbarer Verbindung, संयोग*) und vgl. u. 1. धा० mit अभिनि 2). Im AV. PRĀT. und TAITT. PRĀT. (Ind. St. 4, 243) ist das Wort m.
 अभिनिपात m. so v. a. अभिनिधान 2) AV. PRĀT. 1, 43, Sch.
 अभिनिर्मुक्त fehlerhaft für अभिनिमुक्त. Auch Buāg. P. 11, 26, 8 in der Bed. *darüber untergegangen* (von der Sonne).
 अभिनिर्वृत्ति (von वर्त् mit अभिनिस्) f. *das Zustandekommen, Gelingen: अर्थ्याभि०* MBh. 3, 4548.
 अभिनिलीयमानक (vom partic. von ली० mit अभिनि) adj. *angesichts der Beobachtenden in sein Nest sich legend* (ein Vogel) VARĀH. BRH. S. 43, 13.
 अभिनिवेश 1) füge *Hang zu Etwas, Gefallen an* (loc.) hinzu. गृह्ये Buāg. P. 5, 1, 2. 11, 28, 2. — 4) die vom Schol. zu Çiç. 4, 55 herangezogene Stelle ist aus JOGAS. 2, 3. तन्वुबन्धो ऽभिनिवेशः ebend. 9; also *Anhänglichkeit am Körper, Lebensdrang, Lebenslust*.
 अभिनिवेशिन् *ernstlich wünschend, auf Etwas bestehend: स्थानाभि०* DAÇAK. in BENF. Chr. 190, 22.
 अभिनिष्यन्द (von स्यन्दू mit अभिनि) m. *das Träufeln* R. 7, 23, 21 (°ऽपन्दू gedr.).
 अभिनिङ्गव (von ङ्गु mit अभिनि) m. *निङ्गवाभिनिङ्गवौ* N. eines Sāman Ind. St. 3, 222, a.
 अभिनिम्णा (अ० + न्) adj. f. स्त्री Buāg. P. 10, 62, 32. = सर्वमङ्गल Schol.
 अभिनेतर (von 1. नी० mit अभि) nom. ag. *Herbeibringer* RV. 4, 20, 5.
 अभिनेय Verz. d. Oxf. H. 208, a, 43.
 अभिन्यास Verz. d. Oxf. H. 319, a, 9. b, No. 738.
 अभिपतन (von 1. पत् mit अभि) n. *das Herbeifliegen: एयेनाभिपतनैरे-ते निपतति प्रमाद्यतः* Spr. 3313.
 अभिपक्व (अ० + पक्व) adj. *mit rothen Flecken auf der Haut versehen*, von Elephanten MBh. 1, 7013. = पक्वविन्दुपुत ARĀGUNA. bei GOLD., was aber nicht verstanden worden ist.
 अभिपातिन् (von 1. पत् mit अभि) adj. *herbeieilend: लोभाभि०* aus Gier (ein Fisch) Spr. 2010. *hineilend zu so v. a. zu Hilfe kommend: दीनाभि०* MBh. 3, 284.
 अभिपाल m. = पाल *Behüter, Wächter: बीजतेत्राभि०* MBh. 13, 903.
 अभिपालन (von पालय् mit अभि) n. *das Hüten, Schützen: त्रैलोक्यस्य* R. 7, 106, 11.
 अभिपूरण n. *das Füllen: सागरस्य* MBh. 3, 8824.
 अभिप्रदर्शन (vom caus. von दर्ष् mit अभिप्र) n. *das Zeigen, Vorführen* SĀH. D. 438.